

KUR'ÂN VE EVRENSEL MESAJI (6)

(...dünden devam)

Hız. Ömer zamanında Irak'a, Gürcistan'a, Azerbaycan'a giden Müslüman fâtihter, oraların halklarına baş vergisi olan cizye karşılığında özgürlük tanımışlar, aldıkları bu vergiye karşılık askerlikten muâf tuttıkları o insanları, düşmanlarına karşı koruma görevi üstlenmişlerdir.

Kudüs'ün fethi münasebetiyle Kudüs'e giden Hız. Ömer, Patrik Saferneyos ve adamlarıyla birlikte kenti dolaştı, eski eserleri, Hristiyanlığın Hac merkezini gördü, Kiyamet Kilisesine geldiğinde namaz vakti de girmişti. Patrik, Ömer'den Kilise içinde namaz kılmasını istedi, nasıl olsa burası da Allah'ın anıldığı ma'-bedlerden biriydi. Ama Ömer şu gerekçe ile özür diledi: **Bur ada namaz kıldığı takdirde sonra gelen Müslümanlar, burada namaz kılmanın sünnet olduğuna inanırlar ve burasını Hristiyanların ellerinden alırlar. Böylece verilen güvenceye aykırı hareket etmiş olurlar. Aynı sebeple yine oraya yakın bir yerde bulunan başka bir kilisede de namaz kılmamış**

[1]

. Süleyman Ma'bedi tepeleri üzerindeki Kutsal Ka'ya'nın yakınına seri len bir sergi üzerinde namazını kılmıştır.

Kur'ân'ın getirdiği din ve vicdan özgürlüğü prensibi, çeşitli sûre-lerde vurgulan-maktadır. Savaşı emreden âyetler, müşrikleri zorla dine sokmak için değil, onların saldırılarına karşı koymayı, şerlerini savmayı, vicdanlar üzerindeki baskılarını kaldırıp herkesin özgürce inandığı dini uygulamasını sağlama amacına yöneliktir.

"Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınız-dan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adâletli davranmaktan menetmez. Çünkü Allah, adâlet yapanları sever. Allah sizi, ancak din hakkında sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zâlimler onlardır.!" (Mümtehine: 8-9) âyetleri, Kur'ân'ın savaşılmasını emrettiği insanların, başka din ve inanç mensubu, kendi halinde, barışçı insanlar değil, Müslümanlara saldırmış, onlara işkence etmiş, onları yurtlarından sürmüş, mallarına mülklerine konmuş Mekke müşrikleri ve onların müttefikleri olduğunu gösterir. Yoksa Hız. Peygamber, Medine'ye geldiği zaman Kitâb ehli olan Yahûdilerle savunma ittifakı kurduğu gibi, hayatlarının sonlarına doğru çıktığı Tebuk Seferinde de birçok Hristiyan emirlerle saldırmazlık ittifakı yapmış, kimseyi din değiştirmeye zorlamamıştır

(devamı yarın..)

[1] Bir rivayete göre Ömer, Kostantin Kilisesinin eşiğinde namaz kılmış, sonra Müslümanların, Kiliselerin eşiğinde namaz kılmayacaklarına dair söz vermiştir.